

Kleinschalige
exposities in
Limburg belicht.

Over de rauwe weg van alle vlees

Op één van zijn schilderijen bij Peergallery in Maastricht varieert Dave de Leeuw (1981) op het klassieke thema van de baadster.

Niet romantisch, lieflijk of dromerig, maar duister, onheilspellend. Zijn *Bathing girl* ligt in een groen-grijze waterpoel die licht beweegt. Haar hoofd is omkranst met een soort bontkraag. De linkerarm en de onderbenen zijn knekelachtig. Haar bovenbenen steken knoestig uit het water. Ze kijkt als een zombie in een netelige situatie. In de dun getekende rechterhand boven haar hoofd houdt ze een lange twijg. Als laatste strohalm waar ze dadelijk venijnig mee uithaalt - machteloos verzet tegen het onstuitbare verval.

Dit grote werk illustreert de weergaloze stijl van De Leeuw: rauw en expressief. In losse, zwerige, ogenschijnlijk gemakkelijk aangebrachte streken en vlekken over en langs elkaar, tovert hij zijn personages tevoorschijn. Hoeveel kleuren zijn er niet te ontdekken in bijvoorbeeld het gezicht van de baadster: geel, groen, bruin, wit, grijsblauw. In haar benen kun je kleine landschappen ontwaren, hier als een vooraankondiging van het opgaan in de omgeving.

Hoewel het minder druk is dan in veel van zijn vroege werken, dwarrelen er nog steeds details in deze recente taferelen. Ze zijn nog altijd verhalend. Dat klinkt ook mee in de titel van de expositie: *The reader*. Het gelijknamige schilderij toont een mannetje met waterhoofd, verdiept in een boek dat op zijn schoot ligt.

NABEELD

Gezien: schilderijen en tekeningen van Dave de Leeuw.
In: Peergallery, Maastricht.
Nog te zien: tot en met 5 maart.

Niet alles is verklaarbaar, maar vorm en inhoud smelten samen in de rode draad van vergankelijkheid, de weg van alle vlees. Neem ook het schilderij *The dead bird is gorgeous* dat refereert aan het beroemde tafereel van Magritte waarin een meisje kalm een vogel doodbijt. De Leeuw varieert met een zombiemeisje uit een horrorfilm. De vogel is in fragmenten geschilderd, niet duidelijker dan nodig is. Aangrijpend is *Masked mother*, waarin een levenloze gemaskerde vrouw ineengedoken op de grond ligt. De dochter, een meisje met dikke brillenglazen, staat erbij en heeft haar handen op het lijk gelegd. Is het haar droom, haar nachtmerrie? Ondertussen wordt er ook nog normaal geleefd. Zoals in twee potloodtekeningen die apart hangen. Ze tonen allebei een fragmentarisch vrouwenportret op een egale achtergrond. Verdichtende krabbelvormen karaktervolle hoofden, met een enkele verftoets als accent. Ze illustreren de uiterst vaardige tekenhand van Dave de Leeuw.

THIJS LENSSEN

'Bathing girl' van Dave de Leeuw.

foto Peergallery